

מדיניות

שירותי הקונסול

ביצד לפעול

נגד שרידהגנה

בעזרת ראשהיערייה

הידיעה בדבר מאמץ ישראלי ממוסד ומאורגן לפגוע בשרידיהגנה האמריקאי קספר ויינברגר ולהביא

ראשיעיר קיין התרגום הוא שיגרה

לפיתוריו או לפרישתו (העולם הזה 14.12.83) זכתה השבוע באישור רישמי ממקורות רבים. ניוירוק טיימס יצא בכותרת ראשית, שדנה בהרלפת חומר נגד ויינברגר לראש עיריית ניוירוק, היהודי או קיין. זה יצא בהתקפה רבת על ויינברגר, כשהוא מסתמך על מידע, שנמסר לו על-ידי הקונסול הכללי של ישראל בניוירוק, נפתלי לביא. הקונסול לא הכחיש את עובדת העברת המידע. הוא רק טען שהמורבר כשירות שיגרתי של תרגומים, שהקונסוליה ביצעה עבור אחד מיועצי ציו של ראשהיערייה. העיתונאים האמריקאים התייחסו לגירסה זאת בליגלוג גלוי. ככל מינהל תקין מועבר חומר לעוזריו של פוליטיקאי בכיר וקוץ הוא בהחלט כזה. העובדה שקוץ עשה שימוש בחומר, מוכיחה רק שישאל ניסתה בדרך זאת לפגוע בוויינברגר, הנחשב, כנראה, בעיני הממשלה, כידי הערבים.

מנגנון

חישוב המזכירים

אנטיפאתיה

העוברת בירושה

אריה נאור, מזכיר-הממשלה לשעבר, שהורחק מכל עמדת השפעה ואשר תמך, בבחירות הפנימיות, ברודי, לוי, איננו מסתייג מהשלישייה המובילה של היום, שמיר-ארנסט-כהן אורגד, כפי שאפשר היה לצפות. הסיבה נאור רואה בהם מחסום נגד שרון, שהוא בעיניו איש שאפתן וחסר מעצורים. סכנה לדמוקרטיה כי מדינה. האנטיפאתיה לשרון עוברת, כנראה, בירושה עם התפקיד. גם יורשו של נאור, מזכיר-הממשלה הנוכחי דן מרדור, מתעב את שרון ורואה את האשם העיקרי למצבו הנפשי של מנחם בגין. ראה אריק הרג את בגין, עמוד 12.

זה גם מסביר מדוע נמנע מרדור מלהשתתף במסעיההשמעות נגד הויד לוי. הוא רוצה לנמנע ברית בין לוי, העלול להוסיף את כל האופציות נסגרות בפניו, ובין שרון.

מי הוא הפרופסור יעקב שסקין, שנקרא במפתיע לטפל במנחם בגין ערב מעברו?

הרופא שטיפל בבגין — מומחה עולמי לצרעת

יעקב שסקין הוזעק בשבוע שעבר לטפל במנחם בגין, ראשההממשלה לשעבר, ערב יציאתו מדיירת-השרד, לא אמר השם רבר לרוב הציבור. אך הוא הקפיד כמה אנשים — ובעיקר הקשורים לעולם הרפואה. שסקין, שהוגדר כמומחה למחלות-עור טרופיות, הפך בארץ שם נרדף למחלה מסוימת מאוד: הצרעת. במשך שנים רבות היה הרופא הראשי של בית-החולים על-שם הנסן בירושלם.

המחלה, הנקראת בשפה המיקרוביולוגית, "מחלת-הנסן", ידועה יותר ברחוב בשם צרעת. הפרופסור שסקין סירב למסור מה טיב המחלה שממנה סבל מנחם בגין, ושאותה ריפא — כפי שנאמר — תוך שלושה ימים. גם מקורביו של מנחם בגין מילאו פיהם מים עכשיו. במשך שלושה חודשים ויותר, ביחס למצבו האמיתי של ראשההממשלה לשעבר, ובאין עובדות מרדוקיות וברורות, וכאשר כל מה שקשור בראש הממשלה לשעבר מלווה במיסותרין ובהורעות סותרות וכוונות, התפתחה מערכת-שמעות עניפה המלווה בדימיון עשיר ופרוע.

כך היה גם הפעם. אנשים בעולם הרפואה נדהמו כשהזמין פרופסור שסקין, פנסיונר, לטפל במנחם בגין. מדוע דווקא הוא? ממילא צץ שם המחלה שהוא המומחה לה בה"א הידיעה: הצרעת. המחלה, שאינה שונה בעצם ממחלות רבות אחרות, אינה ידועה כמעט לציבור הרחב, ובדרך-כלל מתלוות לשמה אגדות מיסטריות וסטיגמה חמורה.

את חידוקי-הצרעת הגדיר הרופא הנורבגי גרהארד הניק ארמואר הנסן בשנת 1868. והמחלה נקראת עד היום על שמו. המחלה שכיחה בעיקר בארצות המזרח הרחוק ובארצות טרופיות. ההידבקות במחלה נעשית דרך מגע-עור שנמשך שנים, או דרך הפרשות של האף.

זמן הרגירה של המחלה נע בין שישה חודשים לעשרות שנים. הסימפטומים הראשונים הם חיצוניים, על גבי העור, בעיקר עור הפנים ועור הגפיים. נראים אז על פני העור סימנים בהירים של חוסר פיגמנטים, או כהים (בעיקר אדומים) של עודף פיגמנטים. הכתמים הם בגרלים שונים, ונראים כאילו מרוחים על העור, ללא גבולות ברורים. יש נשיות שעוריהגוף, אך לא שערות הקרקפת והפנים.

בשלב מאוחר יותר משפיעה המחלה על מערכת-העצבים של הגוף, וכך, בשלב מתקדם יותר של המחלה, ובסוג החמור שלה, גורם הדבר להרדמות איברים כמו הגפיים והאף. כמצב כזה יכולה פגיעה פיסית באיברים אלה לגרום לנשירתם.

תיאור כזה של חולים, שאיברים מסוימים שלהם נשרו, זכור בוודאי לרבים מן הספר הפרפר. בשלב מאוחר יותר מתפתח אצל החולה הרגשת חרדה, ותחושה של אסון מתקרב. הדבר גורם לדיכאון חמור.

יש שלושה סוגי צרעת, המוכרים בעולם. סוג אחד הגורם לכהרות לבנות בכל הגוף, בשלב מאוחר יותר היא גורמת לקילוף כל הגוף. זוהי הצרעת המוכרת מן התנ"ך. היא פחות שכיחה מן האחרות, ואינה פוגעת בכריאות הכללית של החולה.

בית-החולים לחולי-צרעת על-שם הנסן בירושלים כתמים על הפנים, פגיעה במערכת-העצבים, חרדה, דיכאון

כריא אינה דורכת שם. בארץ יש כיום כ-300 מטופלים, החולים במחלה. חלקם מאושפדים בבית-החולים על-שם הנסן בירושלים, וחלקם בא רק כדי לקבל טיפול, בעוד שהם ממשיכים לנהל אורח-חיים נורמלי.

הפחד והסטיגמה המתלווים למחלת-הצרעת מונעים את חשיפתם של החולים. גם אנשי-מיקצוע, המטפלים בחולי-הצרעת, סירבו השבוע להתייחס למחלה בכל צורה שהיא.

בתקופות קדומות נחשבה המחלה כמסוכנת ביותר. דיווחים על-יכך מופיעים עוד בתנ"ך. בספר ויקרא, פרק י"ג, ניתן תיאור פלסטי ומפורט של הסימפטומים השונים, בצורת כתמים על העור, וניתנת הוראה לכהן הגדול כיצד לבדוק אם החולה אכן חולה בצרעת. שם כתוב כי יש לבודד את החולה מן החברה, להכריז עליו כעל טמא, לחטא או לשרוף כל בגד שהיה עליו ואת מקום מגוריו, ולהרחיקו מן המחנה לצמיתות. זו היתה הדרך היחידה לנמנע מגיפה.

המצורע המפורסם בתנ"ך הוא עזריה מלך יהודה. וגם הוא הורחק מן המחנה לצמיתות (וינגע את המלך, ויהי מצורע עד יום מותו, וישב בבית החופשית). גם כיום ידוע מעט מאוד על המחלה, בעיקר בקרב הציבור הרחב, אך הרפואה התפתחה והפחד מפני הצרעת קטן בהרבה. במיוחד לאור העובדה שהאמה ה-20 הביאה עימה מחלות ממאירות וחמורות הרבה יותר

הסוג השני מוכר כ"צרעת אנסתית", זוהי הצרעת הפוגעת במערכת-העצבים, שבצדקבותיה אובד רת התחושה בידיים וברגליים.

הסוג השלישי גורם להתנפחויות של עור רפוי, המאבד את ציבעו. זהו הסוג השכיח והרווח ביותר.

וינגע את המלך... יבחון המחלה קשה ביותר, ובנספרות המיקרוביולוגיות מומלץ לבדוק אפשרות של צרעת בכל מיקרה של מחלת-עור בלתי-מוחה, אם יש בה מעורבות של הפרעה בעצבים.

במקומות שבהם היו מצורעים מעטים, הם היו מסתובבים ביערות ובמקומות שוממים, עטופים כסדינים, כך שראו רק את עיניהם. ביד היו מחזיקים פעמון מיוחד, כך שיכלו להתייע על כוונתם. הם היו ניוונים בעיקר משרשים ומתות-ייער, ולעיתים ממתנות של אנשים טובים. השיטה היחידה לטיפול במחלה בימיקרוביולוגיה היתה הפרדה המוחלטת של החולה מן הסביבה הבריאה.